

Разом з усім радянським народом молоді трудівники промислового та сільськогосподарського виробництва республіки гідно несуть стоденну ударну Ленінську трудову вахту.

Широкого розмаху набуло соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна на Сумському ордена Леніна машинобудівному заводі ім. М. В. Фрунзе, в авангарді якого йде триохтисячний загін молодих робітників. Більше 200 комсомольців цього підприємства вже виконали п'ятирічний план і

ЦК ЛКСМУ схвалив діяльність комсомольської організації Сумського ордена Леніна машинобудівного заводу ім. М. В. Фрунзе по розгортанню соціалістично-

КВАРТАЛЬНИЙ ПЛАН— ДО ДНЯ ВІДКРИТТЯ З'ІЗДУ

працюють в рахунок 1971 — 72 рр. 170 молодих виробничників здають продукцію з особистим клеймом.

Комсомольсько-молодіжні колективи, юнаки та дівчата заводу взяли зобов'язання — виконати виробничу програму першого кварталу 1970 року до 25 березня — в день відкриття XXI з'їзду комсомолу України — і дати до кінця останнього року п'ятирічки на 300 тисяч карбованців надпланової продукції.

Комсомольська організація заводу чітко визначила роль кожного молодого машинобудівника у досягненні цієї мети. В цехах розгорнуто ділове соціалістичне змагання молоді за перевиконання змінних і місячних виробничих завдань. За прикладом Героя Соціалістичної Праці Г. Ф. Кириченка кадрові робітники заводу взяли шефство над молодими виробничниками. На підприємстві створено 18 шкіль передового досвіду, в яких навчається 350 чоловік молоді, 500 юнаків і дівчат підвищують свій загальноосвітній рівень в школах робітничої молоді, вечірніх та заочних технікумах і вузах.

Головними напрямками пошуків кожного молодого робітника заводу стали боротьба за підвищення продуктивності праці, найбільш ефективне використання хвилини робочого часу, економія усіх видів сировини та матеріалів. 350 молодих раціоналізаторів та винахідників, 17 молодіжних творчих бригад підприємства постійно спрямовують свої зусилля на механізацію ручної праці, удосконалення технології виробництва та підвищення якості продукції.

ЮВІЛЕЙНА ЕСТАФЕТА

Секретаріат ЦК ЛКСМ України на своєму засіданні затвердив графіки проходження республіканських естафет комсомольсько-молодіжних колективів «Овілею Ілліча» — трудові подарунки молоді України. Одна з естафет — серед комсомольсько-молодіжних колективів, які працюють в галузі рослинництва та тваринництва, за маршрутом № 1 — стартує в Київській області і через Черкаську прибуває в Кіровоградську область. Це станеться 6 квітня. А 8 квітня естафета буде передана далі — на Дніпропетровщину і Полтавщину, звідки вона буде представлена у ЦК ЛКСМУ. Після цього в ЦК комсомолу республіки відбудеться зустріч з переможцями ленінської трудової естафети.

БУТИ ХАЗЯЇНОМ ЦЕХУ

На зборах робітників ливарного цеху. Фото В. КОВПАКА.

В ЦЕНТРИ уваги робітників і службовців кіровоградського заводу «Червона зірка» — Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві». На цехових зборах провідного підприємства області йде велика розмова про шляхи дальшого росту продуктивності праці, про невикористані можливості і ресурси.

Ливарний цех сірого чавуну задає тон роботи багатьом цехам і дільницям заводу. Позавчора тут відбулися збори робітників, на яких обговорювали Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Документ великої державної ваги прочитав присутнім секретар партійного бюро цеху І. П. Завіна. Відверта принципова розмова про зростання ефективності виробництва, про резерви і перспективи економіки ливарного цеху сірого чавуну йшла на зборах. В минулому році ливарники виконали виробничий план на 104,5 процента. В порівнянні з 1969 роком — це лише на 0,1 процента більше. Пояснюється це тим, що продуктивність праці зростає дуже повільно. Так заявив у своєму виступі заступник директора з питань економіки М. П. Ніколенко. Бережливе ставлення до кожного грама металу — найважливіший резерв ливарників. Адже економія лише одного процента металу дасть тисячу додаткових сівалок за рік.

Цікаві факти з економіки цеху, які навів виступаючий, вказали на заморожені, потенціальні резерви виробництва.

— Взяти курс на економію металу! — закликав ливарників старший майстер плавильної дільниці В. М. Бориско.

Цей переклик з попереднім виступаючим — небезпідставний. Останнім часом в цеху спостерігається перевитрата лива,

Найголовнішим завданням на сучасному етапі комуністичного будівництва є підвищення ефективності суспільного виробництва. Грудневий (1969 р.) Пленум ЦК КПРС підняв ініціативу,

пошук раціональних методів господарювання на новий, вищий щабель. Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ партійним, радянським, профспілковим і комсомольським організаціям, трудящим Радянського Союзу «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві» відкриває широкі простори для розвитку господарської ініціативи. У ці дні на Кіровоградщині, як і по всій країні, проходить обговорення Листа. На зборах колективів трудящі заявляють про свою готовність добитись нових успіхів у всенародній боротьбі за підвищення ефективності виробництва, за нове використання резервів і посилення режиму економії.

шхтових матеріалів, коксу. Старший майстер пропонує поєднати рішучу боротьбу з безгосподарністю, а винуватців суворо карати. Це буде діловою відповіддю ливарників на Лист.

ЛИВАРНИЙ цех — один з найважливіших на заводі. Тому введення нового устаткування, що полегшить умови праці, зменшить процент використання ручної праці, має тут вирішальне значення. Саме про це говорила в своєму виступі майстер стержньової дільниці В. Г. Неділько. Механізувати всі виробничі процеси на дільниці — це один резерв підвищення продуктивності праці, збереження невикористаних витрат — така думка майстра.

— Як би ми не обличували цех новими плитами, а якщо нема дисципліни, кращим він не стане, — так почав свій виступ формувальник О. Г. Санжара.

І факти порушення трудової дисципліни, прогулів і запізнень, наведені ним, стверджують цю думку. Передовий робітник з трибуни зборів запропонував оголосити війну будь-якому порушникові дисципліни.

Важливі питання порушив у своєму виступі начальник цеху М. П. Гончаренко. Він звернув увагу присутніх, що брак лиття в минулому році зводився майже до двох місяців дарової роботи. До 50 процентів часом доходить бій деталей при транспортуванні. Великі економічні втрати несе цех і від плінності кадрів.

— Ліквідувати ці недоліки — значить міцно і назавжди увійти в чіткий ритм виробництва. І тут наші невчирні резерви, — підсумував М. П. Гончаренко.

В ці дні ливарний цех сірого чавуну напружено працює над виконанням державного завдання. Воно нелегке: в лютому-березні випустити додатково 500 кулундзаних сівалок. Тому в заходах, які затвердили збори, багато конкретних пропозицій щодо найшвидшого викорінення серйозних недоліків у роботі ливарників.

О. БАСЕНКО,
спешкор «Молодого комунара».

В ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КП УКРАЇНИ І РАДІ МІНІСТРІВ УРСР

Про присудження Державних премій Української РСР імені Т. Г. Шевченка 1970 року в галузі літератури і мистецтва

Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів УРСР, розглянувши подання Комітету по Державних преміях Української РСР імені Т. Г. Шевченка в галузі літератури, мистецтва і архітектури при Раді Міністрів УРСР, постановили присудити Державні премії 1970 року:

В галузі літератури

1. Збанацькому Юрію Оліферовичу — за роман «Хвилі».
2. Канівцю Володимирі Васильовичу — за роман «Ульянови».
3. Нагнибді Миколі Львовичу — за цикл віршів на ленінську тему

«Риси рідного обличчя» у збірці поезій «На полі битви».

В галузі образотворчого мистецтва

1. Шовкуненку Олексію Олексійовичу — за серію портретів (поема М. Рильського, генерал-майора С. Ковпака, партизанки М. Вовчик) і цикл нових пейзажів.

В галузі театрального мистецтва

1. Сміяну Сергію Костянтиновичу — режисерів-постановників у Параконьєву Костянтину Йосиповичу — виконавцеві ролі Ярослава Мудрого (спектакль «Ярослав Мудрий» у Запорізькому обласному музично-драматичному театрі імені М. О. Щорса).

Ю. О. ЗБАНАЦЬКИЙ.

В. В. КАНІВЕЦЬ

М. Л. НАГНИБІДА

О. О. ШОВКУНЕНКО.

С. К. СМІЯН.

К. П. ПАРАКОНЬЄВ.

ПРИЙШЛА ВЕСНА

СОНЦЕ НАД КРИМОМ

Дошві дні в Кримській області змінилися сонячними, по-весняному теплою погодою. В степу і передгір'ї швидко піднімає грунт. Борючись за збереження вологості, хлібороби більшості районів швидкими темпами ведуть борошування.

У Кіровському, Ленінському, Сімферопольському та інших районах засіяно перші тисячі гектарів ранньої колосковини.

У дві зміни

Механізатори Запорізької області добре пам'ятають нарядне прислів'я: весняний день — рік годув. Нині грунт піднімає дуже швидко, і тому вони прагнуть раціонально використати кожну годину. Борючись за скорочення втрат вологості в ґрунті, трактористи працюють в дві зміни: вдень вони ведуть борошування, а вночі — передпосівну культивування. В колгоспах Якимівського і Приназовського районів розпочали підсів зрідження зіллям озимих, а також вибірку сіячу ярих.

(РАТА).

РЕЗЕРВАМ — ГОСПОДАРСЬКЕ ОКО

Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві» обговорюють робітники кіровоградської мотузьяно-шпагатної фабрики.

Виступає мотузиця Віра ЧОРНА.

Надвечір у своєму клубі зібрались робітники першої зміни, інженерно-технічні працівники, службовці Кіровоградської мотузьяно-шпагатної фабрики. Після зачитання Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві» слово взяв директор підприємства О. П. Кузьмін.

— План реалізації товарної продукції, — сказав т. Кузьмін, — виконано у 1969 році на 104,5 процента, по товарній продукції — на 105,2, а по мотузьяно і шпагату — на 100 процентах. Вся продукція фабрики була першого гатунку. Продуктивність праці перевищила планову на 4,6 процента. Додатково вироблено продукції на 49 тисяч карбованців.

Господарсько-економічні показники підприємства могли б бути значно кращими. А що цьому заважає? Перш за все низький рівень механізації виробничих процесів — 65,5 процента, особливо навантажувально-розвантажувальних робіт. Досить часті простой обладнання через відсутність запчастин (яких фабрика не може дістати вже три роки), поганого ремонту і догляду за технікою. Втрати від надпланового простою обладнання в минулому році рівноцінні втраті до 200 тонн пряжі. А за два місяці 1970 року простої ве-

ретен склали 29 тисяч веретено-годин, а це дорівнює втраті 43 тонн пряжі. Великою перешкодою для перевиконання планів є низька трудова дисципліна окремих працівників, пияцтво. В минулому році прогули і невихід на роботу з дозволу адміністрації становили стільки робочих годин, скільки їх виробили б за рік 10 робітників. Отже, коли б кожний працював належні йому години, кількість робітників можна було б скоротити на 10. Вже і на початку цього року дехто допустив прогули. На 15 — 20 хвилин раніше іде додому певна кількість робітників другої зміни, пояснюючи це транспортними утрудненнями. Але ж ці хвилини вливаються в години, дні, наші — у сотні втрачених карбованців! Якби люди берегли хвилини, не допускати простою веретен, річний план без напруження можна було б виконати на два тижні раніше строку.

Нам треба, сказав на закінчення т. Кузьмін, впроваджувати передові методи праці, зокрема, шкільських хіміків, добиватись продуктивного використання кожної робочої години, економити кожний грам сировини, суворо питати з прогульщиків, п'яниць і марнотратів.

Обговорення Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ вилилось в принципову, ділову розмову про невикористані резерви підвищення ефективності

виробництва. Інженер Н. В. Лазаренко вказала на порушення технології в тонко-чесальному відділі. Деякі робітничі мотузьяно-шпагатної дільниці допускають брак, намагаються приховати його при здачі продукції. Майстрам і їх помічникам треба посилити контроль. Начальник мотузьяно-шпагатної дільниці М. М. Ушаков поставив перед ремонтниками вимогу своєчасно ремонтувати обладнання, критикував окремих робітників за зниження якості продукції, за безгосподарське ставлення до державного майна. Слюсар А. С. Талда критикував адміністрацію за те, що планове завдання на місяць його бригаді видається в кінці першої декади, що досі немає металорізальних верстатів і ковальського пресу. Токар механічної майстерні О. Шабрин, мотузиця В. Чорна, голова товариського суду Н. Ф. Лупко, тесляр В. Щербань та інші учасники зборів говорили про економію матеріалів, підвищення якості продукції.

Секретар комсомольської організації фабрики Людмила Гринчук зачитує проект заходів, спрямованих на виявлення і використання всіх резервів виробництва, посилення режиму економії. З деякими доповненнями, які внесли учасники зборів, ці заходи затверджуються одноголосно.

А. КРЯТЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

КОМСОМОЛЬСЬКА організація нашої артілі не така вже й велика — 46 юнаків та дівчат. Але наша молодь грудиться, в основному, в сфері виробництва. Це тваринники, пташники, механізатори. Тож і не дивно, що одним з основних питань, яким займається комітет комсомолу, є питання участі комсомольців у виробництві.

Наша артіля «Червоний прапор» має на цей рік немалі планові завдання. По 27,8 центнера пшениці треба зібрати з гектара, по 230 центнерів цукрового буряка, надіти по 2375 кілограмів молока від кожної корови, одержати по 120 яєць на кожну курку-несучку. Завдання артілі — це і наші комсомольські завдання. Їх треба не тільки виконати, а й перевиконати. Так і ставлять питання комсомольці артілі. Успішно трудиться молодіжний колектив молочно-товарної ферми (группкомсорт Галина Шевченко). Минулого року дівчата переанеканали не тільки планові завдання, а й взяли на себе соціалістичні зобов'язання. Так, Катерина Джоган на доїла по 3300 кілограмів молока на корову, Галина Шевченко — по 2770. Добре попрацювали їхні подруги — Галина Задорожня, Антоніна Пересунько та інші. Цього року К. Джо-

НА ТРИБУНУ
КОМСОМОЛЬСЬКИХ
ЗІЗДІВ

ДАЙ РУКУ, ВЕСНО!

ган зобов'язався надіти на кожну корову на 100 кілограмів молока більше, ніж минулого року. Підвищили свої зобов'язання й інші доярки. Загалом вирішили довести удій на фермі до 2700 кілограмів від кожної корови.

Відзначився на полі минулого року комсомольсько-молодіжний агрегат по вирощуванню кукурудзи, очолюваний Яковом Зеленьком, який одержав на площі 65 гектарів по 46 центнерів кукурудзи на зерно. Нині за їх прикладом трактористи Іван Мачак і Федір Вовченко вирішили вирощувати цукрові буряки.

Слід згадати і нашу пташницю Ольгу Зеленьку, яка одержала по 162 яйця на курку-несучку. Нещодавно поруч з Ольгою почала працювати Надія Скрипиченко. А взагалі, виробнича сім'я наша постійно поповнюється. Закінчивши курси механізаторів, прийшли в тракторну бригаду Петро Красюк та Віктор Цимбал, за кермо автомобіля сіли чотири комсомольці. Якщо в минулому році між собою змагались лише Іван Теличенко та Петро Мошуренко, то тепер постало питання про створення ще одного молодіжного колективу — серед шоферів.

Добрі наслідки дає змагання на кращого по професії. Ці справи товариські змагання дають змогу обмінюватись досвідом, вишукувати резерви, працювати з повною віддачею, по-господарськи використовувати техніку, обладнання. Минулий рік виявив кращих молодих виробничників. Ними були доярка Катерина Джоган, тракторист Яків Зеленько, шофер Іван Теличенко. Хто буде попереду в цьому році, покаже час, але те, що в цілому продуктивність праці підвищиться, немає сумніву.

Зараз у наших комсомольців багато справ — і на фермі, і в тракторній бригаді, і на вивезенні органічних добрив. Слід сказати, що молодь артілі не відстає від своїх старших товаришів.

Є в нас ще одна турбота. Село наше з кожним роком молодшає. Але для його благоустрою треба ще багато чого зробити. Минулого року ми вже провели ряд суботників. Цього року заготовили саджанці, насіння квітів. Перш за все озеленимо й прикрасимо квітниками братську могилу радянських воїнів, територію нашкодо музею-усипальниці героя Вітчизняної війни 1912 року М. М. Равського. Потім територію біля майбутнього Будинку культури. До речі, про Будинок культури. Він у нас тільки будуватиметься. А щоб скоріше в ньому залунали пісні, ми вирішили відпрацювати на будівництві 400 робочих годин.

Іван ЗИМЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу
«Червоний прапор»,
с. Розумівка,
Олександрівський район.

Зустріч збагатили

РЕДАКЦИЙНА ЛЕТУЧКА — В КОЛГОСПІ

З творенні молодіжного друкованого органу лише минулого року брали участь кілька тисяч юнаків і дівчат області.

З метою більш тісного контакту з читачами, вивчення запитів молодих хліборобів, механізаторів, доярок, сільської інтелігенції свій черговий масовий захід — виїзну летучку — редакція провела в колгоспі імені Щорса Новоукраїнського району. З боку редакції в ній взяли участь творчі співробітники, відповідні відділи та літературні працівники.

ВЕСНА чи не вперше показала свою життєдайну силу.

— В поле незабаром, — сказав, мружачись на сонце, голова колгоспу Іван Антонович Овдієнко. В його словах бентежна радість хлібороба, тривога за те, щоб не пропустити день, який рік годує.

Те ж саме на думці і у наших читачів, що збиралися до нового Будинку культури. При вході до нього з простертою рукою зустрічає молодих колгоспників В. І. Ленін, і від цього настрою стає ще святковим.

Саме про ленінську тематику в газеті і пішла розмова. Учасники летучки Катерина Бурун, Ніна Махно, Тетяна Ковальова, директор середньої школи П. П. Воронін, голова колгоспу І. А. Овдієнко, секретар комсомольської організації Валентина Лисенко, інші товариші відзначили, що газета постійно друкує спогади про Володимира Ілліча, Ленініану, розпо-

відає про Ленінський залік, що проходить в області, але слушно і зауважили, що на сторінках її ще мало матеріалів про зміни, які сталися в житті радянських людей, що виконують ленінські заповіді. Про роль комсомольської преси у комуністичному вихованні молоді говорив колишній комсомольський працівник, голова колгоспу І. А. Овдієнко, який, до речі, і сам виступав в обласній газеті з своїми думками про молодість, ділитися досвідом роботи з нею.

— Після мого виступу в «Молодому комунарі» навіть до нас в колгосп надходили відгуки на статтю. Це говорить про те, що газету читають, говорять про її дієвість.

Іван Антонович висловлює надію, що контакти юних читачів з редакцією газети будуть ще тіснішими.

ВЕСНА — відповідальна пора не лише для хліборобів. Для старшокласників вона теж сповнена турбот. Тетяна Ковальова, художній керівник Будинку культури О. Л. Скларенко, вчителька серед-

ньої школи В. Г. Кормич, директор школи П. П. Воронін висловили задоволення з приводу появи в «Молодому комунарі» тематичних сторінок для старшокласників, піонерів, учнів профтехучилищ, але порадили більше допомагати випускникам у виборі професії.

Вони ж наголошували і на тому, що в газеті ще мало з'являється матеріалів для загонових вожатих, молодих вчителів, старших піонерських вожатих. У відповідь на розповідь про редакційні справи директор школи П. П. Воронін повідомив про справи учнівські.

— Добре висвітлюються в газеті теми сільськогосподарської та робітничої молоді, ведеться багато рубрик, друкується чимало матеріалів про Ленінський залік, — підкреслила секретар комсомольської організації Валентина Лисенко, — але бажано було б прочитати і про історію створення комсомольських організацій колгоспів та шкіл. Кращою має бути розмова про творчу молодь Кіровоградщини.

У деяких виступах звучали бажання бачити більше нарисів, більше читати на теми моралі.

Редакція щиро вдячна за конкретні зауваження, побажання, рекомендації наших читачів. Відчувалось, що газету молодь поважає, тому так гаряче вболіває за неї.

На летучці молодий поет Валерій Гончаренко читав свої нові вірші. Прощання було теплим, зустріч збагатили редакційних працівників знаннями запитів сільської молоді.

Господарі люб'язно запропонували оглянути село. Скориставшись цим, Ю. Лівашников зафіксував кілька моментів з життя колгоспу.

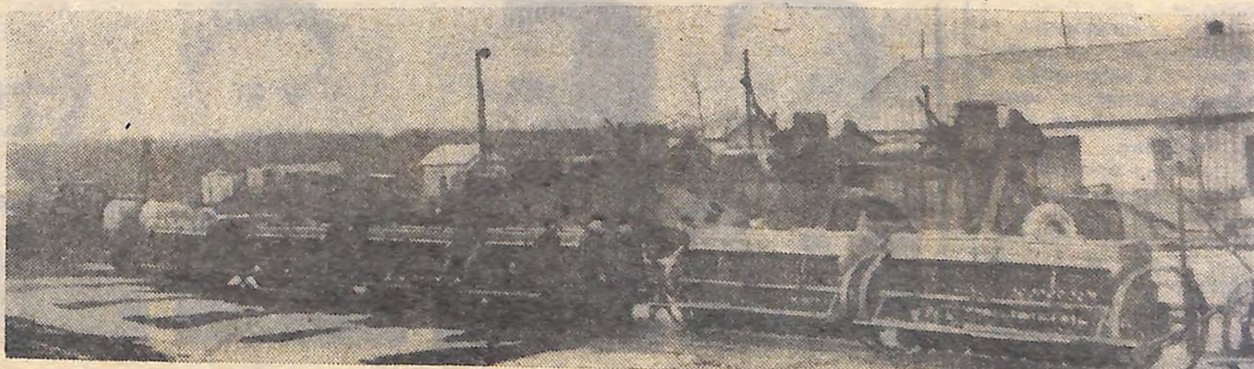
В. ШАРІ.

Новоукраїнський район.

Василь Калач — кращий дояр колгоспу імені Щорса. Минулого року від кожної з 13 корів він наділа по 3127 кілограмів молока і зайняв перше місце в артілі. Зараз Василь теж іде попереду. Щодоби від кожної корови він наділає по 10—11 кілограмів молока. Посібно технік — на лінійці готовності.

Фото
Ю. ЛІВАШ-
НИКОВА.

В ОДНІЙ із шкіл Новоархангельського району учениця Зіна Ж. була залучена до секти баптистів. Дівчинка мала чудовий голос, добре декламувала, знала напам'ять багато поезій, які відчувала душею, та декламувати на шкільних вечорах і ранках не могла: «закон не велів». Батьки забороняли їй відвідувати «бісівські видовища» (кіно, вистави), залишатися після уроків на заняття гуртків художньої самодіяльності. Дирекція, вчителі школи помітили це і почали боротися за дівчинку.

Першим ділом зустрілися з батьками Зіни, поговорили з ними. Її пообіцяли більше не кадити дитини, але далі обцянок справа не пішла. А дівчинка стала настільки зляканою, що навіть не брала участі у культпоходах.

Якось на шкільному ранку, на який Зіну все-таки упустили прийти, до неї підійшла вчителька. Вона весь час спостерігала за своєю вихованкою.

Ось на сцену виходять декламатори. Вони читають вірші Шевченка, Тичини... Зіна сидить, як на жару. Хвилюється за виступаючих, пошепки читає текст, коли хто збивається.

— Чому ти, Зіно, так бентежишся? — запитала вчителька.

— Так вона ж не так читає.

— А ти знаєш цей вірш?

— Знаю.

— Так чого ж ти сидиш. Вийди й прочитай. Чуєш?

Забуло дівча про «закон» і вийшло на сцену. Зіна блискуче прочитала вірш Шевченка «Якби ви знали, паничі». Це був вияв справжнього натхнення і пристрасті, глибокого проникнення в ідею твору. Зал відповів бурюю оплесків. Дівчинку виникли на «біс». Вона прочитала новий вірш. І знову німа тиша, а потім — оплески. Зіна немов переродилася. В її душі боролись радісні й тривожні почуття.

А після закінчення ранку в сім'ю до Зіни разом з учнями пішла її вчителька (яке в котрий раз!). Вони подякували батькам за те, що їх дочка так чудово виступала на сцені, як глядачам сподобалась її декламація.

Віруючі батьки, захоплені знепамяць, не зна-

ли, що й казати. Їх хвилювала-похвала дочки. Але як бути з вірою?

— Ні. Ви тільки послушайте, як вона читає! — порушила насторожену мовчанку вчителька. І полився дзвінкий, срібний голосок. Він не міг залишити байдужими закам'янілі серця віруючих. Батько-фанатик заплакав, а потім мовчав.

— Що ж, видно воля божья... Хай буде так. Я більше не боронитиму.

З цього часу дівчинка назавжди порвала з віруванням. Вона стала невпізнанною — життєрадісна, активна в громадському житті школи, добре вчилася.

Що це — випадок? Ні. Вчителька заздалегідь підготувала дитину до рішучо-

го кроку. Випадок з декламацією тільки наблизив розв'язку, яка рано чи пізно мала неминуче статися. І в цьому їй допомогли література, мистецтво, індивідуальний підхід.

ТВІЙ НАУКОВИЙ СВІТОГЛЯД

„КАРА БОЖА“ І СИНЬООКА ДІВЧИНА

СЛІД сказати, що індивідуальна робота серед віруючих учнів — не випадковий захід, не якась тимчасова кампанія, а складний і відповідальний процес. Він вимагає наполегливої цілеспрямованої і злагодженої праці, тактовності.

Позитивні наслідки, як правило, дає і тісна співдружність школи з громадськістю в боротьбі за духовний світ дітей, за право бути щасливими. Мені хочеться навести приклад з життя однієї школи області.

ЦЕ БУЛО свято квітів, пісень, великої радості й гордості за своїх дітей. Вчителька запросила на нього всіх батьків. Співали, танцювали, діти прибули до школи. Грали, співали, кожний батько, кожна мати звернули увагу на дзвінкоголосі діти, на повірними кучерями, дівчинку. Як натхненно вона декламувала вірш про Комуністичну пар-

тію! Очі сяяли блакитними вогниками, щічки палали. Здавалось, вони взяли частку тепла від подум'яного піонерського галстука. Але що це? Схилилась білява голівка. Задремтіли плечі. По щоках потекли слюзи... — Що трапилось? Хто тебе скривдив? — за- хвилювалися дорослі і малі.

— Всіх учнів батьки прийшли, — промовила Ліна, — а моєї немає. Дивлюсь, дивлюсь, а вони не йдуть.

Ліна — влітниця з першого класу. Чужі радіють за неї, чужі називають донькою. А рідні? Вони не прийшли. Їм, бачте, сектантський закон не велів.

За Ліну вся школа бореться з першого класу. І не тільки педагоги, а й діти. Прагнуть виступити по чудово дівчинку з отого паутиння. Весь клас дружить з нею. Виявилось, що здо-

У вихованні юних воєнних атеїстів неабияке значення мають літературні ранки, вечори, збори піонерських загонів тощо. Такі виховні заходи, в яких беруть участь учні молодшого і старшого віку, є, по-перше, профілактичними заходами для окремих нестійких у релігійному відношенні дітей, по-друге, вони розширюють науковий світогляд школярів і мають пізнавальну і виховну цінність.

Показовим у цьому відношенні є збір загону на тему: «Піонер, релігійний забобонам не вір», який провела вчителька IV класу Л. М. Михайлівна, заочника нашого інституту. Спочатку учні переглянули і обговорили діалог «Фанатики», де показано жорстокість і підлілість сектантів, які безсоромно обурювали віруючих. Згодом учителька роздала матеріал для збору — пісні, частівки, прислів'я на антирелігійну тему.

Збір загону закінчився піснями піонерів та груповими танцями. А пізніше була проведена дискусія на цю ж тему, що послужила атеїстичні переконання учнів, виявила їх добру обізнаність з художньою літературою.

НА ВСЕ ЖИТТЯ в дітей та підлітків лишаються згадки про літературні вечори чи збори на атеїстичні теми, які поглиблюють і закріплюють знання, одержані на уроках, прищеплюють любов до художнього слова і всього прекрасного, формують ідейно-політичні переконання учнів. Тут школярі виступають не тільки уважними глядачами і критиками, а разом з тим — активними учасниками, нерідко виявляючи хороші організаторські здібності. А це дисциплінує, згуртовує молодь у дружній колектив, зміцнює почуття відповідальності «одного за всіх і всіх за одного».

Школа при допомозі громадської покликана вирішувати важливі завдання атеїстичного виховання учнів. Спільними зусиллями вчителів і батьків можна успішно боротися з проникненням у свідомість дітей і молоді релігійних вірувань і забобонів, виховуючи всебічно розвинених людей з високою комуністичною мораллю.

І. ПРОЦЕНКО.

доцент Кіровоградського педагогічного інституту.

ПРОЙШЛА ВИПРОБУВАННЯ!

Баторічна праця молодих конструкторів відділу проектування овочевих сівалок Кіровоградського державного спеціального конструкторсько-технологічного бюро увінчалася успіхом. Навісна сівалка для посіву насіння цибулі «СЛН-8А» пройшла випробування і одержала путівку в життя.

В порівнянні з сівалками «СЛ-4», «СЛН-6», «СЛС-8» нова сівалка більш досконала і має вищі техніко-економічні показники. За даними Львівської машинно-дослідної

станції застосування сівалки «СЛН-8А» замість сівалки «СЛС-8» в два рази зменшує затрати праці та на 35 процентів зменшує експлуатаційні витрати. При її проектуванні використано ряд технічних новинок та винаходів, врахованих сучасні пини промислової естетики.

М. НОЖНОВ,
інженер-конструктор Кіровоградського ДСКТБ.

ЯКИЙ ВІН, МАЙБУТНІЙ ВОІН?

В приміщенні Кіровоградського офіцерського клубу відбулася обласна військово-теоретична конференція. В її роботі взяли участь військові комісари, офіцери обласного і районних та міських військоматів, завідувачі районними і

міськими відділами народної освіти, директори середніх шкіл, військові керівники учбових закладів, відповідальні працівники обкому ДТСААФ, штабу цивільної оборони області, обласного відділу, обласного комітету по фізичній культурі і спорту.

З доповіддю «Підготовка молоді до військової служби у Збройних Силах СРСР» виступив обласний військовий комісар П. П. Китаєв. Доповідач про організацію і проведення початкової військової підготовки учнів в школах області, зробив заступник завідувачого обласно В. П. Хижняк.

Досвідом роботи з військово-патріотичного виховання і початкової військової підготовки учнів поділилися директор

Онуфріївської середньої школи М. О. Доліна, військовий керівник Гайворонської середньої школи № 1 П. П. Медяник.

На конференції також виступили заступник завідувачого обласного відділу В. П. Біленко, начальник політвідділу обласного комітету В. С. Самсонов та ін.

В роботі конференції взяла участь секретар обкому ЛКСМУ С. Й. Кулагіна.

Учасники конференції відвідали середню школу № 34, учбовий пункт заводу «Червона зірка» та Кіровоградський автомотоклуб ДТСААФ, де ознайомилися з учбовим процесом початкової військової підготовки учнів і призовної молоді до служби в армії, оглянули військові кабінети, класи військово-технічної підготовки.

НА ШКІЛЬНІЙ ОРБІТІ

Хлопці працювали захоплено. Дивилися верстатні, легенько стукали молотки, шурхотів наждачний папір.

Хлопці були зайняті не звичайною роботою — вони оживляли шматки деревини. Так, так, вправні руки вдихали в неї поезію барв і ліній, вкладали глибину думки та шедру юнацьку фантазію. І сірий шмат дерева ставав витонченими гравіюрами, гуцульськими топірцями, цікавими, суверенними прикрасами.

Це було одне із звичайних занять гуртка різьблення по дереву Новомиргородського Будинку піонерів. Були тут і учні молодших класів (вони тільки починають пізнавати таїну різьблення), і старшокласники, які пробули у гуртку вже по кілька років. Останніх не так уже й багато — біля десяти чоловік.

Спочатку до гуртка записалось чимало бажаних. Але минав час, і на заняття приходило вже менше і менше хлопців. Бо випробування на хист, терпіння, любов до справи не всі витримують. Керівник гуртка Микола Карпович Луньов уважно стежив за кожним, відбирав найбільш здібних, яких по-справжньому захопило різьблення. Так склався своєрідний квіток гуртка. Його актив. І Микола Карпович терпляче працює з хлопцями, навчаючи їх складній справі прикладного мистецтва.

По копійці роботи — прийшов успіх. Виготовлена дев'ятикласником Сергієм Майоровим шкатулка до ювілею Котляревського відзначена третьою премією на Республіканській виставі.

Нещодавно відбувся зліт кукурудзоводів Новомиргородщини. І всім учасникам, а їх було понад 350 чоловік, вручили нагородні значки: на двох зелених листках — качки достгної кукурудзи. І на олівцях, що давали учасникам, теж красувалась золотистий качан. Ці значки й олівці теж були виготовлені руками гуртківців.

Зараз в Будинку піонерів організовується виставка дитячих робіт, присвячена ювілею В. І. Леніна. І увагу відвідувачів привертають гравіюри, шкатулки, гуцульські топірці, зроблені Григорієм Ковалем, Миколою Коровином, Ігорем Адоневим. До речі, про гуцульські топірці. Тут вже не різьблення по дереву. Це — багатогладий вид мистецтва — інкрустація. І хлопці відмінно оволоділи ним. Їх речі не поступляться виробам майстрів.

А ще гуртківці виготовили великий інкрустований портрет вождя, гравіюри «Леніну — 100», «3 Іменем Леніна». Любимо оформлені шкатулки з портретом Володимира Ілліча теж — справжній вдача юних.

Хлопці працюють. Натхненно й захоплено.

Вони оживляють дерево, вони вчать творити прекрасне. І хто знає, можливо це їх перший крок у великий і чарівний світ мистецтва.

ПОЕЗІЯ НАТХНЕННОГО ЗАХОПЛЕННЯ

У Людмилі Чорноморченко — заступниці секретаря комсомольського комітету Знаменського сільськогосподарського технікуму — зараз дуже багато турбот. Її організація зайнята перше місце серед середніх учбових закладів області за досягнуті успіхи в навчанні та праці. Тепер у технікумі запанувала пожежа — підготовка до Ленінського ювілею. Всі групи готуються до складання останнього етапу Ленінського заліку. З цією метою організовуються зустрічі з людьми тікавої долі, вечори. А це ось днями розпочався фестиваль художньої самодіяльності, присвячений ювілею вождя.

І в кожну з цих справ Людмилка вкладає частинку своєї душі.

На фото: Людмила ЧОРНОМОРЧЕНКО. Фото Б. БРОДСЬКОГО.

Ленінська літературна

Днями у Панчівській середній школі Новомиргородського району відбулась літературна виставка, присвячена Володимиру Іллічу. Організували її учні 10 «А» класу під керівництвом вчителя української мови і літератури М. О. Стояна. Запитання були взяті з біографії вождя. Але, щоб правдиво відповісти на них, треба було пошукувати.

Тому переможців було не так-то й багато. Їм вручили найприємніші подарунки — книги.

В. ТАТАРОВ, В. ГЕРХОВАН,
десятикласники.

Мандрівка у підпілля

Світлана ШЕВЧЕНКО,
студентка Кіровоградського педагогічного інституту.

Таку своєрідну мандрівку організували учні Калинібодської середньої школи Новоархангельського району. Допоміг їм це зробити кошичний керівник підпільної організації, що діяла на Новоархангельщині в роки Вітчизняної війни, Юхим Андрійович Фреденський.

На вечорі, спеціально організованому з цієї нагоди, довгожданий гість поділявся спогадами про буремні роки, закликав учнів гідно наслідувати справи батьків.

В. СУСЛЕНКО.

Місце для склеювання

АНКЕТА СПОРТСМЕНА

Юний друже! Щотижня ти поспішаєш на тренування в спортивний зал чи на стадіон, повсякчас піднімаєш свою спортивну майстерність на різноманітних змаганнях в школі, селі, місті. Нерідко перед тобою виникає чимало перешкод на шляху до мети: немає де тренуватись, відсутній спортивний інвентар, нікому очолити спортивну секцію...

І все ж ти мрієш про чемпіонські висоти...

Щоб в якійсь мірі дізнатись про твою дорогу, дорогу спортсмена-початківця, ми запрошуємо тебе відповісти на кілька запитань нашої анкети.

1. Вид спорту, який найбільше тобі подобається?

2. Якщо ти займаєшся спортом, чого ти вже домогся на цьому шляху?

3. Назви ім'я відомого спортсмена, спортивна біографія якого тебе найбільше захоплює?

4. Що тобі і твоїм друзям заважає підвищувати спортивну майстерність?

5. Твоя мета в досягненні спортивної майстерності?

6. Футбол чи легка атлетика. Якому з цих видів спорту ти даєш перевагу?

Місце для склеювання

В. ЦВЯХ, Р. ТУРБАК

Повінь

у Кіровограді.

Фото

В. КОВПАКА.

СТАРТИ БЕЗ ПАУЗ

В минулому номері «Молодого комунара» ми коротко повідомили про те, як готуються до змагань з фізичної та військово-технічної підготовки комсомольці Світловодська, Новоукраїни, Компаніївки. Сьогодні — рапорт з інших районів області.

ДОБРОВЕЛИЧКІВКА. Близько 200 учнів Добровеличківської середньої школи склали нормативні комплекси ГЗБ, вийшовши на легкоатлетичні майданчики, обладнані ними восени. Штовхання ядра, метання гранат, вправи на перекладині — це вже позаду. На черзі — першість школи з кульової стрільби, легкоатлетичний крос.

А в колгоспі «Батьківщина» всі комсомольці взяли участь в змаганнях з кульової стрільби. Залік з цього виду спорту складено.

Включившись в огляд спортивної та оборонно-масової роботи, значно поглибили свою спортивну базу фізкультурники артіль «Україна». Обладнали волейбольні майданчики в бригадах, закупили спортивні гранати, гирі, штангу, зброю.

Нині в районі юнаки та дівчата готуються до спортивних поєдинків в 7 спортивних залах, 8 тирах, на 54 легкоатлетичних майданчиках. Комсомольські активісти, інструктори по спорту, які нещодавно побували на семінарі, влаштованому райкомом ЛКСМУ, в школах організовують поєдинки в поєдинковій грі. Наприклад, «Зірниця» вже відбулася в Помічанській СШ, Добровеличківській середній та восьмирічній школі в Липняжці.

А тишківські школярі взяли участь в туристському поході по місцях

ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ ОГЛЯД СПОРТИВНОЇ ТА ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ.

боїв, що точилися на території району під час Великої Вітчизняної війни.

ОНУФРІВКА. Готуючи комсомольців та молодь до заліку з технічних видів спорту, районний комітет ДТСААФ, комсомольські та фізкультурні активісти подбали про розширення технічних гуртків у школах, колгоспах, на підприємствах району. Нині вже тут підготовлено 284 мотоциклістів, 442 шоферів, 40 радіотелефоністів.

В ці дні в комсомольських організаціях всюди тривають змагання з кульової стрільби. Найкращу спортивну майстерність демонструють комсомольці колгоспу «Дружба» Онуфрівської та Кудеволівської середніх шкіл. Тут також прийнято залік з силових вправ.

Спорт

ЛІСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ПЕРЕМОЖЦІ... ЗАСМУЧЕНІ

Три дні в спортивному залі спортклубу «Зірка» тривали поєдинки найсильніших жіночих баскетбольних команд Кіровограда. Ці зустрічі були цікавими і напруженими. Спортсменки прагнули продемонструвати якнайвищу майстерність. І ось останній матч. Переконливу перемогу здобувають студентки факультету фізичного виховання педінституту. Але в залі тиша. Спортсменки йдуть в роздягальню з зіпсованим настроєм. Без Кубка, який їм мали вручити, без вітань організаторів змагань. А на трибунах ні душі. І це не дивно. Адже уболівальники цього цікавого виду спорту навіть не знали, що в спортзалі СК «Зірка» зустрічаються найсильніші жіночі команди Кіровограда. В місті це було навіть афіш.

Викликає занепокоєння сама організація змагань. Це було ні парадом учасників цих поєдинків, ніхто не збирався підняти прапор...

Те ж саме було, коли змагалися волейболістки... Наші студентки — майбутні педагоги. Саме під час проведення подібних змагань вони теж набувають певного досвіду роботи з фізкультурниками. Але цього разу про досвід нічого було говорити.

Таке ставлення міського комітету по фізкультурі і спорту до організації спортивних поєдинків спостерігається вже не вперше.

Виставити оголошення в місті про проведення того чи іншого матчу не така вже й другорядна справа. Адже серед уболівальників, які прийдуть в спортивний зал чи на стадіон, є теж чимало спортсменів. А демонстрація високої спортивної майстерності — неабияка користь для них. І пропаганда того чи іншого виду спорту теж має бути передбачена...

В. ДУБІН,

викладач факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту.

Місце для склеювання.

7. Чому ти надав би перевагу: світовому рекордові чи появі нових ста. першорозрядників?

8. Чи був у твоєму житті випадок, коли заняття спортом допомогли тобі в якійсь пригоді?

9. Твоє прізвище, ім'я, де ти вчишся, працюєш?

Цю анкету (вирізану з газети) склей, будь-ласка, і надішли до редакції.

(Лінія згину)

АНКЕТА СПОРТСМЕНА

Кіровоград,
вул. Луначарського, 36
редакція газети

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

Місце для склеювання.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

(Продовження. Початок в газетах за 28 лютого, 3, 5 та 10 березня).

— III. —

БРОНЕПОЇЗД стояв біля депо, готовий вирушити в путь-дорогу. То нічого, що вагони не броньовані, а звичайні, пультманівські. Друга обшивка і мішки з піском теж захищати-муть від куль, є гармати і кулемети. Є бойова команда.

«Для початку це вже добре», — подумав Костя, оглядаючи бронепоезд, команду, що вишкучувалася біля вагонів. Вискочив на відкриті площадку, обвів поглядом робітників, що виснажені проводжали своє дітище.

— Товариші! — звернувся голосно до робітників депо. — Велике вам спасибі за цей дарунок від ревкому, від команди бронепоезда! Від усієї революційної спадщини!

Ви бачите, що країна наша аж стогне від навали різної буржуазної нечисті. Як сарана, суне і суне ця нечисть, міняючи тільки вбрання і лозунги. Німецькі окупанти, вступивши на Україну на запрошення провідної Центральної ради, розігнали цю раду, встановили відверту диктатуру поміщиків і капіталістів. Тепер от маємо Директорію.

Ви чули, напевне, що ця Директорія оголосила війну Радянській Росії. Але і в них тонка кишка, щоб здолати революцію.

Ще раз спасибі вам за бронепоезд!

Смерть Директорії! Хай живе світова соціалістична революція!

Тільки Чеклов скінчив, як хтось із присутніх, чи то машиніст Іван Гусинський, чи то кулеметник Микола Негрудський запропонував:

— Давайте назвемо бронепоезд: «Смерть Директорії!»

— «Смерть Директорії!» — загав натовп робітників.

— Згода, назва підходяща! — підсумував командир бронепоезда Чеклов.

І за кілька хвилин ця назва і красувалася на поїзді, який, прощально загудівши, відходив від депо.

ЧЕКЛОВ ще раз обійшов усі вагони. На його обличчі сяяла привітна посмішка. Відчувалося, що він явно задоволений: коли тільки добрався до Вознесенська, то мав у кишені лише пістолет, а тепер он яка сила в руках!

А почалося все ось з чого. Першим, кого зустрів Чеклов у Вознесенську, був невисокий, але досить кременезний робітник в потертому пальті. По походці Чеклов відразу визначив, що зустрінутий служив на флоті. До нього і звернувся із запитанням:

- 1) В. І. Ленін. Твори, том 28, стор. 132.
- 2) Там же, стор. 135.
- 3) Там же, стор. 135.

— Браток, не підкажеш, де на роботу можна влаштуватись? — Можна й підказати...

Слово по слову і розговорилися. Довго прощували один одного. А потім Чоботаров, таке прізвище було зустрічного, провів Чеклова до голови підпільного більшовицького комітету Юхима Синякова.

Перше питання, яке задав Синяков, було:

— Більшовик?

— Так.

— Квиток є?

— Є.

Чеклов присів на стілець, зняв чобота з правої ноги, з-під підкладки халави витягнув квиток і протягнув Синякову. Той уважно його оглянув.

— Добре. Направимо до загону Урсудова.

Вночі бричкою і відвезли Костю в село до партизан.

Це був час, коли за словами В. І. Леніна «які надії на Україну, якими німецький імперіалізм годував своїх трудящих», виявились лише обіцянками!», коли німецький імперіалізм «неймовірно роздурив на три часті Європу, розжирів, а потім він тут же лопнув, зазіхаючи жахливим сморідом», бо німецькі солдати на Україні «найбільше зазнали духом російської революції».

Це був час, коли Україна нагаду-

НИКИФОР УРСУЛОВ

вала розбурхано море. І це море народного гніву і революційних пристрастей мало ось-ось накрити дев'ятим валом хиткий корабель української буржуазії, на якому силкувався бути капітаном ставленник німецьких окупантів гетьман Скоропадський. Товстосума спішно створили рятувальну команду, чи то новий уряд — буржуазно-націоналістичну Директорію, в якій керівна роль належала українським націонал-мепловикам Петлюри і Винниченку. 11 грудня 1918 року в ставці Петлюри, в районі Фастова, в присутності уповноваженого Антанти французького дипломата де Мулена почалися переговори між Директорією і німецьким командуванням про передачу влади Директорії. Зговорилися швидко. Гетьман Скоропадський відірвався від влади і втік в Берлін. Директорія почала нашідувати конопатини улає суденце. Але дев'ятий вал насувався невимовно.

(Далі буде).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 13 березня.
Перша програма. 11.00 — Телевізій. (К). 11.10 — Телефільм. (К). 11.35 — Переказ з граматичним завданням на тему «По Десні». (К). 12.00 — Телевізійний народний університет. «Вплив діяльності людини на тваринний світ». (К). 12.40 — Телевізій. (К). 13.00 — Програма передачі. (К). 13.05 — Телефільм. «Політичний».

(Мінськ). 18.35 — Промислова орбіта. (К). 19.15 — «День за днем» — інформаційна програма. (Кіровоград). 19.40 — До 100-річчя з дня народження

Леніна «Звіт про Чернігівщині». (К). 20.25 — Естафета новин. (М). 21.10 — Телевізійний театр мініатюр. «13 стільців». (М). 22.15 — «Шпигун і мей». «Останній рубіж». 4 серія. (Кіровоград).

Друга програма. 19.15 — Мультифільм. (К). 19.25 — «Літо під північною». (Харків). 22.15 — «Подвигу — черв'яку». (К). 22.40 — Старт-70. (К). 23.00 — Зустріч з майстрами сцени. Народний артист СРСР Г. Отс. (Таллін).

СУБОГА, 14 березня. Перша програма. 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (Харків). 10.15 — Музична програма. (М). 11.00 — В ефірі «Молодість». (Тбілісі). 11.40 — Екран збирає друзів. (М).

12.45 — Наша афіша. (К). 12.50 — Експонати розповідають. (Ужгород). 13.15 — На мери-діанах України. (К). 13.45 — Хімія — крок прискорення. (М). 14.00 — Колоритне телебачення. Чемпіонат світу з хокею з шайбою. Фінляндія — СРСР. (Стокгольм). 16.15 — Телевізійний народний університет. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Літосні півніку. Телефільм «Рік 1927-й». (М). 19.00 — «Владимир без масок». (М). 19.30 — «Без боротьби немає й перемог». Художній телефільм НДР. V серія. (М). 21.30 — Проблеми європейської безпеки. Міжнародна програма. (М). 22.00 — Зустріч з композитором О. Пихачем. (К). 22.50 — Мультифільм «Старі заповіті». (К). 23.00 — Першість Європи з легкої атлетики. (Відень). 00.30 — Новини. (М).